

— „Landsraadmøde“ eller noget i den Retning —, tilsagde sin Beredvillighed til at gaa til Luksusskat i større Omfang. Men jeg har ikke her hørt nogen Paavisning af, hvad det er for Luksus, som det konservative Folkeparti vil beskatte. Efter at vi har beskattet Tobak, Øl og Spiritus og adskiligt andet overmaade højt, ser jeg egentlig ikke, hvad for Luksus der er tilbage, som vi nu kunde beskæftige os med.

Jeg ved nok, at man vil sige det ene Ord „Silke“ til mig, at der er noget, man kan røre ved. Men for det første kan man ikke røre ved en Position som Silke i Toldloven, uden at man samtidig rører ved en Mængde andre Positioner, og her mener jeg at have forstaaet, at man ikke nu kan ændre Toldsatserne, og jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem fra Æbeltoft saaledes, at han var enig med mig heri. Maa jeg for Resten gøre nogle Bemærkninger om denne Position, Silke. Paa et nylig afholdt Møde af storindustrielle var der et Medlem, der klagede over, at der var indført uhyre megen Silke her i Landet i det sidste Kalenderaar, det var for et Beløb af 50 Mill. Kr., og hans Udtalelser gik ud paa, at alle disse 50 Mill. Kr. var anvendte til Silkestrømper, og at det da var mange Silkestrømper, det maatte dreje sig om, kan man jo regne ud. Jeg har nu, saa vidt det var mig muligt, søgt at undersøge dette Forhold, men ganske vist gaar Statistisk Departement selvfølgelig ikke saa vidt i sine Undersøgelser, at man kommer helt ned til Strømperne. Paa den anden Side kan man meget vel angive, hvad det er for Varer, hvortil Silkestrømper hører, og det viser sig her, at der ikke kan være indført for mere end højst 6—7 Mill. Kr. af disse Varer. Dette er dog et Nedslag, naar man begynder med 50 Mill. Kr. Og disse 6—7 Mill. Kr., der er anvendte hertil, er anvendte til overmaade tarvelige Varer, hvori der er overmaade lidt Silke og mest Traad. Man bør da ikke være alt for streng i sin Fremhævelse af, at der i en Klasse, som man ikke under en saadan Pynt, benyttes Silkestrømper; thi der er, som sagt, ikke megen Silke i de indkøbte Strømper, og det er i høj Grad overdrevet, hvad der er blevet sagt om deres Mængde. Naar der overhovedet benyttes megen Silke her i Landet nu, saa er det af den simple Grund, at Silken har været lige saa billig som ellers langt billigere Stoffer, og at Stoffer som Bomuld og Uld har man ikke kunnet indføre, hvorfor man har maattet bruge det Stof, man har kunnet faa ind-

ført her til Landet, og som man vel særlig har faaet fra Svejts.

Jeg har sagt, at jeg har ikke tænkt paa at foreslaa nye Skatter, og jeg kommer der naturligt til at nævne, at det ærede Medlem fra Æbeltoft i sin Tale gjorde sig til Talsmand for, at man nu skulde gaa til en gennemgribende Revision af vor Skatteordning, baade af Statskatterne og af de kommunale Skatter. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem vilde kræve det med en saadan Emphasis, for jeg er ikke klogere, end at det var noget, som alle vidste maatte komme, idet alle maatte vide, at i Finansaaret 1920—21 skal alle de store Skatteløve, vi overhovedet har, forelægges for den høje Rigsdag til Gennemsyn og Ændring, og at man da tager de kommunale Skatter med, forekommer mig fuldkommen naturligt og uundgaeligt, thi de to Arter Skatter griber jo saa stærkt ind i hinanden, at man til den Tid kommer til at undersøge det meget vigtige Spørgsmaal, hvorvidt man kan henvise visse Skattekloder til Staten og visse til Kommunen, hvilket synes mig at være et af de allerstørste Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge. Jeg tror, det vil blive et overordentlig stort Arbejde, og jeg under af mit ganske Hjerte min værste Modstander dette Arbejde, naar den Tid kommer. Det vil sandelig kræve stærke, atletiske Skuldre at bære en saadan ny Skatteordning igennem den høje Rigsdag. Men at det er noget, som maa komme, er jeg stadig gaaet ud fra, og det undrer mig, at det ærede Medlem med Tilslutning fra forskellige andre udtalte, at det var et Krav, som han rejste paa sit Partis Vegne.

Derved kommer jeg ogsaa til at omtale et andet Krav, hvis jeg skal kalde det saaledes, som er rejst fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen), et Krav om Nedsættelse af en Finanskommission, som skulde bestaa af Mænd med indgaaende praktisk og finansiel Viden, og som skulde behandle Grundlaget for den danske Stats fremtidige finansielle Politik, altsaa Medlemmer med en indgaaende praktisk og finansiel Viden og, som jeg forstaaer, ikke Rigsdagsmedlemmer. Det undrer mig overhovedet noget, at det ærede Medlem vil konstatere, at der ikke indenfor hans eget Parti skulde findes saadanne Medlemmer, som har en saadan indgaaende praktisk og finansiel Viden; det ærede Medlem har jo indenfor sit Parti f. Eks. det ærede Tillægsmedlem for Aalborg Amt (Birck), han med sin om-